

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2007

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκών Νερών

23 Σεπτεμβρίου: Κυριακή Α΄ Λουκᾶ

(Λουκ. 5, 1-11)

«Ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν Αὐτῶ»

Ἡ σκηνή τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, ἀγαπητοί μου, ἐκτυλίσσεται στήν λίμνη Γεννησαρέτ. Εἰς τήν ώραία αὐτή λίμνη ἀπό πρωΐας ὁ Κύριός μας καταμαγεύει πλῆθος πολύ. Εἶναι οἱ ἀκροατές Του. Εἶναι διψασμένοι γιά ἀλήθεια, γι' αὐτό καί ἀκολουθοῦν τόν Διδάσκαλο παντοῦ. Θέλουν νά ξεδιψάσουν μέ τὰ νάματα τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου. Γιατί οἱ ἀπλοῖ διδάσκαλοι ἤ οἱ μεγάλες ἀνθρώπινες διάνοιες πού διδάσκουν, ἀντλοῦν ὅσα διδάσκουν ἀπό πηγές ἀνθρώπινης σοφίας. Οἱ προφῆτες ἐπίσης δίδασκαν καί προφήτευαν περὶ τῆς ἀληθείας ἀλλά καί περὶ τῆς ὁδοῦ πού ὀδηγεῖ στήν ἀλήθεια καί στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ λέγοντας: «Τάδε λέγει Κύριος»

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως λαλεῖ «ρήματα ζωῆς αἰωνίου» γιατί εἶναι ἡ ἀλήθεια, εἶναι τὸ φῶς, εἶναι ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἡ μοναδική πηγὴ κάθε σοφίας καί διδασκαλίας καί ὑποδεικνύει: «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ποταμοὶ ὕδατος ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεῦσουσιν ὕδατος ζῶντος». Πέραν τούτων ὁ Ἰησοῦς καινοτομεῖ ὡς πρὸς τὸν τρόπο διδασκαλίας πού δὲν μοιάζει σὲ τίποτα μέ τὴν τακτικὴ τῶν Γραμματέων καί Φαρισαίων. Τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ Ἰησοῦ διακρίνει ἀπλότητα, σαφήνεια, λιτότητα, καθαρότητα· γιὰ τοῦτο καί τὰ πλήθη τῶν ἀκροατῶν «ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ διδαχῇ Αὐτοῦ» «ἦν γὰρ διδάσκων ... ὡς ἔχων ἐξουσίαν».

Πολλὰ πλοιάρια εὐρίσκονταν στὴ λίμνη. Ὁ λαὸς συνωσιζέται γύρω ἀπὸ τὸν Κύριο, γιατί θέλει νά βλέπῃ τὸ θεῖο πρόσωπό Του· ν' ἀκούῃ καλλίτερα τοὺς λόγους του. Σὰν βῆμα, σὰν ἄμβωνα χρησιμοποιοεῖ ὁ Ἰησοῦς ἓνα μικρὸ πλοιάριο καί ἀπὸ ἐκεῖ περιβλεπτοσ καί περιφανῆς ὀμιλεῖ, διδάσκει, ἐμπνέει, παρηγορεῖ, ἀνακουφίζει, σοφίζει καί γαληνεύει τοὺς ἀκροατές Του. Εἶναι τὸ πλοῖο τοῦ Σίμωνα.

Ὅταν δὲ ἔπαψε νά ὀμιλῇ εἶπε στὸν Σίμωνα Πέτρο· «Γύρισε τὸ πλοῖο τώρα στὰ βαθειὰ νερὰ τῆς λίμνης καί ρίξετε τὰ δίκτυα γιά ψάρεμα». Ἡ ὥρα δὲν ἦτο κατάλληλη γιά ψάρεμα, ἀλλὰ καί ἡ χθεσινὴ βραδιά ἦταν φτωχὴ καί ἄγονη. Ὁ Πέτρος παρὰ τίς ἀποτυχίες τίς χθεσινές, ὑπακούει καί πειθαρχεῖ. Καί «ὦ τοῦ θαύματος» τὸ δίκτυ εἶναι τώρα τόσο γεμᾶτο ὥστε κινδυνεύει ἀπὸ «τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων» νά σχισθῇ. Καί γεμίζουν οἱ βάρκες ἀπὸ τὴν ψαριά, ὥστε ἀπὸ τὸ βάρος ὑπάρχει ἀνησυχία μήπως βυθιστοῦν. Ἐπεσε τότε στὰ γόνατα τοῦ Ἰησοῦ ὁ Πέτρος ἐκπληκτοσ ἀπὸ τὸ θαῦμα καί ἀνήσυχος ἀπὸ τὴν ἀναξιότητά του λέγοντας «Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλός εἰμι Κύριε». Καί ἀκουσε γλυκύτατο ἄγγελμα, χαρμόσυνο μήνυμα· «Μὴ φοβᾶσαι ἀπὸ σήμερα γίνεσαι ἰκανὸσ ν' ἀλιεύῃσ ἀνθρώπους καί νά τοὺς εἰσάγῃσ εἰς τὴν βασιλεία τοῦ Θεοῦ.»

Οἱ δύο ἀδελφοί, Πέτροσ καί Ἀνδρέασ, ἀλλὰ καί οἱ συνάδελφοι καί συνεργάτες τους, Ἰάκωβος καί Ἰωάννης, ἀφοῦ ἐπανεφέραν τὰ πλοῖα στήν ὄχθη, ἄφησαν τὰ πάντα, τὰ δίκτυα, τὰ ψάρια κ.λπ. καί ἀκολούθησαν τὸν Διδάσκαλο. Ἀπ' αὐτὴ τὴ στιγμὴ οἱ ἀπλοῖ καί ἄσημοι ψαράδες, γίνονται ἀλιεῖσ τῆς οἰκουμένης, ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, θεοφόροι ἀνθρώποι, Εὐαγγελιστές καί κήρυκες τοῦ νέου σωστικοῦ καί σωτηριώδους κηρύγματος τοῦ Ναζωραίου καί μυσταγωγοὶ στὴ νέα θρησκεία καί

βασιλεία τῆς ἀγάπης, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄγνωστοι ἀλιεῖς τῆς Γεννησαρέτ γίνονται σοφοὶ ἀπόστολοι, διδάσκαλοι καὶ φωστῆρες τῆς οἰκουμένης.

Γιὰ τὸ μυστήριον τῆς κλήσεως τῶν πρώτων μαθητῶν· γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τὴν ἀλίευση συνεργατῶν καὶ βοηθῶν ὁ λόγος, ἀδελφοί μου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας χάριτος καὶ δυνάμεως τοῦ Ἁγ. Πνεύματος, τὸ ὁποῖον σοφίζει, φωτίζει, ἀγαθοποιεῖ καὶ τελειοποιεῖ τὸν ἄνθρωπο, μὲ μόνον προσὸν καὶ ἐφόδιον τὴν καλὴν θέληση, τὴν ἀφοσίωση καὶ τὴν ταπείνωση. Ἐκλήθησαν στὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα ἀπὸ τὸν τόπον τῆς ἐργασίας τους. Ἐκοπίαζαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας καὶ νυκτός. Ἐργάζονταν τίμια καὶ μὲ συνέπεια. Καὶ «ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῶ» καὶ ἔνεκα τούτου, ὑψώθηκαν καὶ σοφίσθησαν «ὑπὲρ πάντα σοφὸν» καὶ δοξάσθησαν μὲ δόξαν οὐράνιον.

Ὁ Κύριος δὲν διάλεξε τοὺς μαθητές Του ἀπὸ τοὺς σοφοὺς καὶ εὐγενεῖς, ἐνδόξους καὶ πλουσίους, ἀλλὰ «ἐξ ἀλιέων» γιὰ νὰ καταδειχθῇ σ' ὅλους μας ὅτι οὔτε ἡ πτωχεία, οὔτε τὸ ταπεινὸ ἐπάγγελμα ἢ ἡ ἀπλὴ ιδιωτικὴ ζωὴ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἐμπόδιον γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς ἀρετῆς, γιὰ ν' ἀγαπήσει κανεὶς τὸν Χριστό, καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσῃ ἢ νὰ γίνῃ μαθητὴς καὶ ὀπαδὸς Του, μὲ φλόγα γιὰ τὴν θείαν ἀγάπην, μὲ ἀφοσίωση στὸ καθῆκον, μὲ διάθεση αὐταπαρνήσεως καὶ αὐτοθυσίας, ὥστε τίποτα, οὔτε ἀντικείμενον οὔτε πρόσωπον οὔτε ἀξίωμα οὔτε πλοῦτος ἢ δόξα νὰ μπορῇ νὰ τὸν χωρίσῃ ἀπ' Αὐτόν. Τί ὠραία αὐτὸ τὸ ἐκφράζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· «Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα;».

Μᾶς συγκινοῦν καὶ μᾶς συναρπάζουν ὅσα συνέβησαν στὴ γραφικὴ αὐτὴ λίμνη τῆς Γεννησαρέτ. Ὁ Κύριός μας διδάσκων, ἀποκαλύπτει καὶ τὴ δύναμή Του. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν διδασκαλίαν ἀκολουθεῖ τὸ θαῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον τὰ δίκτυα «συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ» ὡς ἀμοιβὴ καὶ ἐπιβράβευση τῆς ὑπακοῆς τοῦ Σίμωνα Πέτρου, νὰ ξαναρίξει τὰ δίκτυα στὴ θάλασσα τῆς Τιβεριάδος. Ὁ ἴδιος ψαράς ἐκπληκτὸς ἀναφωνεῖ «ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλὸς εἰμι». Μετὰ τὴν διδασκαλίαν λοιπὸν τὸ θαῦμα· μετὰ τὸ θαῦμα ἢ ἐκπληξην, ἢ συναίσθησιν τῆς ἀναξιοσύνης καὶ ἁμαρτωλότητος. Ἡ ὑπακοὴ στὴν ἐντολὴ τοῦ Κυρίου «φέρει καρπὸν πολύν». Τὴ δυσπιστία διαδέχεται ἡ ἀπόδειξις τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Τέλος ἡ κοινωνία μὲ τὸ Διδάσκαλον ἀναδεικνύει τὴ συνέπεια. Τέσσερις ἀλιεῖς λαμβάνουν ὀριστικὴν κλήσιν γιὰ τὸ ἀποστολικὸ ἀξίωμα καὶ «ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν Αὐτῶ».

Πόσο θαυμαστὴ εἶναι ἡ βούλησις καὶ ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Καὶ πόσο ταιριάζουν διδασκαλία καὶ θαῦμα, θεϊκὴ παρουσία καὶ δύναμις Θεοῦ, ἐντολὴ Διδασκάλου καὶ ὑπακοὴ τῶν μαθητῶν, πρόσκλησις τοῦ Κυρίου καὶ ἀποδοχὴ τῆς ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους. Οἱ τέσσερις ἀπλοὶ ψαράδες ἐγκαταλείπουν τὰ πάντα καὶ μὲ ἀποφασιστικὴν πρόθεσιν καὶ πίστιν τρανὴ καὶ ἀφοσίωση σπάνια ἀκολουθοῦν τὴν νῆαν ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ. Γίνονται μαθηταὶ Του, ἀπόστολοί Του, καὶ ἀρχίζει ἔτσι ἡ σωτήριος δράσις τῆς Ἐκκλησίας, πού στοχεύει στὸ νὰ σώζη, ἀξιοποιεῖ καὶ ὑψώνει τὸν ἄνθρωπον πρὸς τὸν Θεόν του. Ἄς προσέλθουμε καὶ ἐμεῖς στὴν ἐκκλησίαν Του πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν.